

Social History Studies, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)

Biannual Journal, Vol. 13, No. 1, Spring and Summer 2023, 217-244

Doi: 10.30465/shc.2023.43289.2431

The Manifestation of Supernatural Beliefs in the Handwoven Works of Baloch Nomads

Sahel Erfanmanesh^{*}, Abolghasem Nemat Sharbabaki^{}**

Hasan Azizi^{*}**

Abstract

The objects like 'talismans and amulets' (charms) have always been used by humans from the past to the present to remove misfortunes and distress conditions. The Baloch are among those ethnic groups of Iran that still use these talismans. They used symbolic objects and patterns in their daily work to protect themselves against calamities and stay away from misfortunes in life. Considering that handwoven works are among their most important applied and everyday artworks, and given they use many figures of these charms in these works, to know and think about that people, it is necessary to research on these handwoven, this research aims to answer the inspiration of supernatural beliefs in these handwoven works. Therefore, according to the purpose of the research, which is to review the manifestation and representation of supernatural beliefs in the material culture of Baloch nomads by focusing on handwoven artworks, and by using a descriptive-analytical method, library sources, and field observations to collect data, it has been found that the beliefs of this nations have been manifested in their handwoven in forms of plants, geometric, animals and human motifs in daily applied objects. It has also been observed that the frequency of motifs inspired by applied objects is more than

* Assistant Professor of Handicrafts Department, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran
(Corresponding Author), erfanz_61@arts.usb.ac.ir

** Assistant Professor of Carpet Department, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran,
Shahrbabaki@arts.usb.ac.ir

*** Lecture of Carpet Department, Hazrat-e Ma'soumeh University, Qom. Iran, Azizihasan102@gmail.com

Date received: 2023/01/01, Date of acceptance: 2023/05/04

Copyright © 2010, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

other elements. Moreover, the most frequent object was related to the concept of the evil eye (*Nazar*). It seems that from the past until the present, removing the evil forces, which are mostly pointed to other eyes is of great importance among these people, compared to other misfortunes.

Keywords: Supernatural Beliefs, Handwoven Works, Baloch Nomads, Evil Eye, Patterns/Motifs.

بازنمایی باورهای ماوراءالطبیعی در دستبافته‌های عشاير بلوچ

ساحل عرفانمنش*

ابوالقاسم نعمت شهربابکی**، حسن عزیزی***

چکیده

طلسم و تعویذ از جمله اشیائی است که بشر از گذشته تاکنون برای رفع بلایا و مصائب از آنها استفاده کرده است. از جمله اقوامی که استفاده از طلسما در بین آنها امروزه نیز رواج دارد، عشاير بلوچ هستند. آنان برای دفع بلاها و دوری نیروهای بد از زندگی، از اشیاء و نقوش نمادین در تولیدات روزمره استفاده می‌کنند. از آنجا که دستبافته‌ها از مهم‌ترین هنرهای کاربردی و روزمره آنان است و تصویر بسیاری از طلسما و تعویذها، در این هنر نیز استفاده می‌شود، برای شناخت و اندیشه آن قوم پژوهش بر روی این دستبافته‌ها ضروری است. این پژوهش به دنبال پاسخ به تأثیر باورهای ماوراءالطبیعی بر روی دستبافته‌ها است، لذا با توجه به هدف پژوهش که بررسی حضور و بروز باورهای ماوراءالطبیعی در فرهنگ مادی عشاير بلوچ با تأکید بر دستبافته‌ها است، در این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی و با گردآوری منابع به روش کتابخانه‌ای و میدانی این نتیجه حاصل شد که اعتقادات و باورهای این قوم در دستبافته‌های آنان در قالب نقوش گیاهی، هندسی، حیوانی، انسانی و اشیاء کاربردی تجلی یافته است. همچنین فراوانی نقوشی برگرفته از اشیاء کاربردی، بیش از دیگر عنانصر بود. به علاوه فراوان‌ترین و گستردۀ‌ترین مفهوم در میان مفاهیم، چشم زخم بود. به نظر می‌رسد از

* استادیار، گروه صنایع دستی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران (نویسنده مسئول)، erfannr_61@arts.usb.ac.ir

** استادیار، گروه فرش، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران، Shahrbabaki@arts.usb.ac.ir

*** مرتبی گروه فرش، دانشگاه حضرت معصومه قم، قم، ایران، Azizihasan102@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۱۱، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۱۴

Copyright © 2018, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

گذشته تاکنون دفع نیروهای شر که مهم‌ترین آن نگاه دیگری است، در میان این قوم نیز نسبت به دیگر بلاها از اهمیت بیشتری برخوردار بوده است.

کلیدواژه‌ها: باور ماوراء الطبیعی، دستبافت‌ها، عشاير بلوج، چشم‌زنم، نقش‌مایه.

۱. مقدمه

تقسیم جهان به دو قطب و مسئله خیر و شر از گذشته تاکنون از جمله مسائل بنیادی بوده است. بنابر نظر فریزر (۱۳۸۶: ۵۹۷) بشر همواره در تلاش بود تا از طریق راههایی چون قربانی کردن، دعا و نیایش و بستن آنها بر بازو شر را از زندگی خویش دور کند و اعتقاد داشت اشیاء می‌توانند در تماس با انسان او را دارای قدرت کرده یا ضعفی را به او وارد کنند (Elliad&Adams 1987:243)، لذا برای محافظت از خود یا دفع شر به چنین اشیائی روی آورد. این مسئله که به فتیشیزم (Fetishism) یا شیء باوری شناخته می‌شود، نقشی ملموس در باور مردم عامه در بسیاری از کشورها از جمله ایران داشته است و می‌توان گفت از اساسی‌ترین و بنیادی‌ترین نحوه تفکر در جامعه کهن ایران بوده است که هنوز می‌توان اثرات آن را در میان بسیاری از قبایل، از جمله عشاير مشاهده کرد (صابری افتخاری ۱۳۹۲: ۸۸). این باور در ایران در برگیرنده اشیاء تعویذ و طلسماً است که ارجاعی به اساطیر و مذهب نیز دارد. بنابراین طلسماً، تعویذ، حرز و غیره که امروزه بر اساس دیدگاه‌های علمی خرافه محسوب می‌شوند زمانی جزئی از اعتقادات و باورهای واقعی یک قوم شناخته می‌شدند حتی می‌توان آن را جزء نخستین ظواهر فرهنگی بشر به حساب آورد (تناولی ۱۳۸۷: ۱۱). مردم کهن به نیروی درون این اشیاء به عنوان مبارزه، دفع نیروی شر و گاهی جذب نیروی خیر اعتقاد داشتند. آنها اشیاء و دستبافت‌های خویش را همانند دیگر عناصر طبیعی دارای روح می‌دانستند و معتقد بودند این اشیاء توانایی آن را دارند که اثر بد یا خوب بر وی بگذارند (بویس ۱۳۷۰: ۸۰-۸۲). این اعتقادات با پیشرفت علم و تکنولوژی در جوامع امروزه نسبت به گذشته کمرنگ‌تر شده است. با این وجود همان طور که بیان شد امروزه نیز در بسیاری از جوامع و اقوام بومی ریشه‌هایی از این باورها و اعتقادات وجود دارد، از جمله این اقوام عشاير هستند که تأکید این پژوهش بر عشاير بلوج است. آنها از جمله اقوامی هستند که به دلیل شکل زندگی و عدم یکجا نشینی، در ابتدا باورهای خویش را حفظ کرده‌اند. برخی از اقوام بلوج برای حیواناتی چون مار که حیوانی گزنه است یا ماهی و دیگر جانوران قادری نمادین قائلند و معتقدند حضور آنها در زندگی به رونق و باروری کمک می‌کند. لذا نقش آن را نیز دارای چنین قدرتی می‌دانند و از آن در حکم

طلسم یا تعویذ بر روی بسیاری از هنرها استفاده می‌کنند. مردم عشاير بلوچ برای اشکال هندسی نیز قدرت ویژه‌ای قائل هستند، لذا اعتقاد دارند برای آنکه تعویذ قدرت پشتیبانی یا حمایت کنندگی داشته باشد باید شکل بخصوصی داشته تا بتواند بهترین تأثیر را دara باشد. برخی درختان چون اسپند که از گذشته تا کنون دود کردن آن قدرت دفع شر را داشته در میان این اقوام نیز اهمیت بسیاری دارد؛ به طوری که از دانه‌های آن نیز اشیائی طلسماً گونه برای دفع شر می‌سازند، همچنین برخی درختان و گیاهان چون اسپند و نخل در زندگی روزمره و مراسم ویژه، نقشی طلسماً گون برای آنها پیدا می‌کند. با توجه به آنکه اشیاء، اشکال، گیاه و حیوان برای این مردمان قدرتی نمادین دارد که می‌تواند آنان را از بسیاری بالاها و مصیبت‌ها در امان بدارد، از تصویر آنها نیز در بسیاری از هنرها نیز استفاده می‌کرند چرا که تصویر آن را نیز دارای قدرت می‌دانستند. از آنجا که این منطقه یکی از قدیمی‌ترین کانون‌ها و مناطق بافتگی است، با توجه به اهمیت و قدمت دستباقفه‌ها و استفاده از نقوش طلسماً و تعویذ بر روی آنها آنچه در این پژوهش به آن پرداخته می‌شود تبیین نقش باورهای ماوراءالطبیعی بر دستباقفه‌های عشاير بلوچ است. زیرا بررسی هنر آنها به شناخت بهتر فرهنگ و تمدن آن منطقه کمک می‌کند. با بررسی دستباقفه‌ها که از جمله هنرهای بومی آن منطقه است علاوه بر آگاهی از هنر یک قوم، می‌توان به باورها و اندیشه‌های رایج در آنجا نیز پی برد. لذا از آنجا که در کمتر پژوهشی به معنا و مضمون باورهای ماوراءالطبیعی در دستباقفه‌های بلوچ پرداخته شده است، این پژوهش به نظر ضروری می‌رسد. در این پژوهش برای دریافت پاسخی مناسب به بررسی نمادها و نقوش طلسماً در دستباقفه‌ها پرداخته که از مجموع این مباحث به باورهای ماوراءالطبیعی و تفکرات رایج در میان این قوم بتوان دست یافت.

۱.1 روش پژوهش

این پژوهش با تحلیل تاریخی جایگاه طلسماً و نقوش منسوب به آن در باور و زندگی روزانه مردمان عشاير استان سیستان و بلوچستان، مناطق سیستان و سرحد، سعی بر آن دارد تا به رابطه این نقوش در دستباقفه‌ها و معنای نمادین آنها دست یابد. لذا جامعه آماری پژوهش حاضر دستباقفه‌های قوم عشاير بلوچ است. انتخاب نمونه‌ها غیر احتمالی و بر اساس هدف تحقیق است. دستباقفه‌هایی انتخاب شدند که نقوش آن بیانگر باورهای ماوراءالطبیعی و نقش طلسماً، تعویذ و باورهای مردمان عشاير سیستان و بلوچستان بود. با توجه به نقش‌مایه‌های رایج

در دستبافت‌ها، نقوش به پنج دسته تقسیم شد و سعی بر آن گردید از هر گروه یک نمونه معرفی گردد و تحلیل بر اساس فراوانی معانی و نقوش رایج صورت پذیرد.

۲.۱ پیشینهٔ پژوهش

درباره باورهای ماوراء‌الطبیعی در زندگی انسان‌ها و تأثیر طلسما و تعویذ در زندگی بشر تحقیقات زیادی انجام شده است. ولیکن از آنجا که هدف مقاله نقش باورهای ماوراء‌الطبیعی و استفاده از طلسما و تعویذ و غیره در زندگی روزانه با تأکید بر دستبافت‌ها است، به مقالاتی اشاره می‌گردد که به نقش طلسما و تعویذ در دستبافت‌ها پرداخته‌اند: نعمت شهربابکی و میرنژاد (۱۴۰۰)، در مقاله «بررسی نقوش آویزبافت‌های طلسما و تعویذ در سیستان و بلوچستان» به معنی آویزهای رایج در منطقه و نقش طلسما آویزها پرداخته‌اند و آویزهایی چون پُلک (Pollok)، یک‌تلی (Yektali)، گلوبند چهارپایان را معرفی کرده و و این در مقاله «نقش‌مایه‌های طلسما، تعویذ و حرز، مطالعه موردی: دستبافت‌های عشاير لر بختياری» معانی نمادین را در تعویذ‌های رایج در منطقه استخراج کرده و طبقه‌بندی کاملی از آنها ارائه داده‌اند. در این مقاله به این نتیجه رسیده‌اند که نقوش موجود در دستبافت‌ها در عین سادگی بیان‌گر معانی عمیق و نمادین است. همچنین باورهای این قوم در نقوش دستبافت‌ها متجلی شده است. نعمت شهربابکی (۱۳۹۳)، در پایان‌نامه «بررسی طلسما و تعویذ و تأثیر آن در نقش‌مایه‌های فرش‌های سیستان و بلوچستان» به بررسی دستبافت‌های این منطقه و نقش طلسما آویزها پرداخته است. با توجه به تحقیقات مشخص می‌گردد که رابطه‌ای میان بسیاری از اقوام عشاير و نقوش طلسما و تعویذ وجود دارد؛ گویا در میان اقوام عشاير این معنا جایگاه ویژه‌ای دارد. درباره قوم عشاير سیستان و بلوچستان نیز، رابطه میان برخی دستبافت‌ها از جمله آویزها، نقش پولک، صدف و کاربرد طلسما آن آویزها در تحقیقات بررسی شده است. یعقوب‌زاده (۱۳۹۲) در مقاله «نقش‌مایه طلسما محافظت بر فرش ترکمن»، به طبقه‌بندی نقش‌مایه‌های طلسما در فرش ترکمن پرداخته‌اند و به این نتیجه رسیده‌اند قدرت اندیشه‌های آئینی و تأثیر آن در نقوشی که بهدلیل حالت طلس‌گون بودن آنها، فرمی انتزاعی و نمادین پیدا کرده‌اند به مرتب بیش از دیگر نقوش است. جلیلیان و احمدپناه (۱۳۹۱) در مقاله «تأثیر باورهای دینی واسطه‌های بر فرش‌های روستایی باف همدان»، نقوش حیوانی فرش همدان را در سه گروه چهارپایان، پرنده‌گان و آبریان طبقه‌بندی کرده و معنای نهفته در نقوش را

برگرفته از عقاید دینی و اسطوره‌ای می‌داند که در زندگی مردم نهفته بوده است. لذا نقوش بیش‌تر بیان‌گر برکت و باروری بوده است ولیکن در کمتر تحقیقی به نقش دستبافت‌هایی چون قالی و گلیم پرداخته شده است. نعمت شهربابکی نیز بیشتر از آنکه تحلیل جامع از نقش‌مايه‌ها ارائه کند، نقوش را معرفی و توصیف کرده است. لذا در تحقیقات انجام گرفته به تبیین نقش طلسم و باورهای ماوراء الطبیعی در دستبافت‌های بلوج پرداخته نشده است. بنابراین خلاً پژوهش در این زمینه احساس می‌شود و با توجه به آنکه پژوهش حاضر به نقش باورهای ماوراء الطبیعی در زندگی روزانه عشاير بلوج و ارتباط آن با نقوش رایج در دستبافت‌ها می‌پردازد، این پژوهش برای شناخت باورها و فرهنگ یک قوم به نظر ضروری می‌رسد.

۲. پیشینهٔ طلسم، تعویذ در تولیدات بومی سیستان و بلوچستان

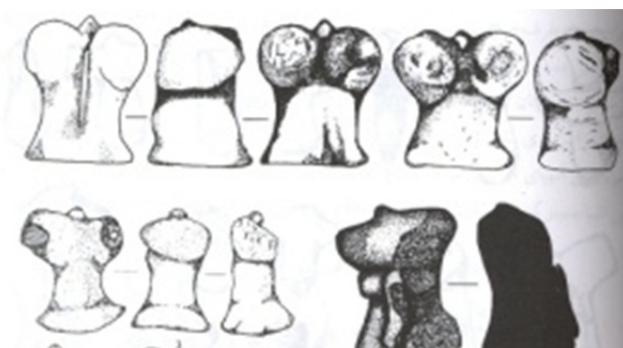
از جمله باورهای ماوراء‌ای، که سابقه دیرینه‌ای دارد، باور به قدرت داشتن اشیاء است. از این اشیاء به عنوان طلسم، تعویذ، حرز و ... یاد می‌شود. همچنین برخی از محققین معتقدند در جوامعی که مردم رابطه نزدیکی با یکدیگر دارند و در جایی که می‌توانند احساساتی چون خشم، حسادت، ترس را نسبت به دیگری نشان دهند، طلسم رشد می‌کند. اصولاً طلسم را وی در ارتباط با وحشت از سوءنیت دیگران می‌داند (خوارزمی و توکلی ۱۳۹۶: ۱۴۲-۱۴۳). به این دلیل است که مهره‌های نظر قربانی، جایگاه ویژه‌ای در ایران داشته است، زیرا از جمله عوامل کاربرد طلسم و تعویذ در ارتباط به باور به چشم‌زنم است. از کهن‌ترین باور و اعتقادات بشر، و شاید رایج‌ترین و گسترده‌ترین اعتقاد فراغلمنی و ماوراء‌الطبیعی باور به چشم‌زنم است که امروزه نیز اثرات آن در ایران باقی مانده است. رضی (۹۸۵: ۱۳۸۱)، اذعان دارد: تنگ نظری، شورچشمی و بد نظری که اکنون به عنوان صفت برای اشخاص به کار می‌رود، در گذشته به عنوان بیماری اهربیمنی شناخته می‌شد که افراد دارای چنین ویژگی از جامعه طرد شده و مورد نفرت واقع می‌شدند.

از جمله مناطقی که این باورهای ماوراء‌الطبیعی و جادویی در میان آنها دیده می‌شود، سیستان و بلوچستان است. سیستان و بلوچستان با وجود مناطق باستانی چون شهرساخته، دشت بمپور و تپه چاه‌حسینی قدمتی چند هزار ساله دارد (سید سجادی ۲۰: ۱۳۸۸). علاوه بر قدمت باستانی، موقعیت شاخص سیستان، در تاریخ مذاهب باستانی ایران به ویژه به زرتشتی‌گری، بدلیل وجود رودخانه هیرمند و دریاچه هامون از جمله علل شاخص و برجسته‌بودن این منطقه است. «این ناحیه محل وقوع حوادث و اتفاقات مهمی همچون

شکل گیری نخستین اسطوره‌های ایرانی و یا ظهور نخستین پهلوانان ایرانی است که سهم بزرگی در نشو و نمای فرهنگ کهن ایرانی و اندیشه ایرانشهری داشته‌اند» (همان: ۲۸۰). تحقیقات اخیر حضور پیکرک‌های سفالین در منطقه شهرساخته را تحت تأثیراتی از جمله: تشریفات آیینی مانند جشن‌ها، تشریفات مذهبی و طلسما و جادو می‌داند (Stinson 2006: تصاویر ۱ و ۲). ساکنین شهرساخته باور و اعتقادی داشتند که بر طبق آن نیروهای الهی کترل و مهار منابع طبیعی را در خدمت داشته‌اند. این نیروها جایگاهی برجسته در باورهای ماوراءالطبیعی مردمان شهرساخته داشته است (شیرازی ۱۳۸۸: ۲۹۱-۲۹۵). همچنین نقوش سفال‌های شهر ساخته را نیز برای یاری گرفتن از طبیعت و محافظت از نیروهای اهریمنی می‌دانند، که می‌تواند در حکم طلسما نیز باشد (خضایی و مراثی ۱۳۹۰: ۸۸).

تصویر ۱. سفال مکشوفه از شهر ساخته سیستان (نگارندگان)

تصویر ۲. انواع پیکرک‌های مکشوفه از شهر ساخته (سید سجادی ۱۳۸۸: ۲۸۷)

همان طور که بیان شد، باورهای جادویی یا باور به قدرت‌های ماوراء الطبیعی از میان مردم سیستان و بلوچستان از دیرباز در اشیا و ابزارهای مورد استفاده در زندگی روزانه بازتاب داشته است. با توجه به آن که یکی از کهن‌ترین مراکز بافندگی در ایران، سیستان و بلوچستان است (سید سجادی، ۱۳۸۶، ۵۲) و به ویژه شمار بزرگی از تجسم‌های بصری این باور را در نقوشی می‌توان باز یافت که در تولید دستبافته‌های عشاير بلوچ جلوه یافته‌اند، بنابراین برای شناخت اندیشه‌این مردمان و نقش طلسما و تعویذ در زندگی آنان، بررسی این دستبافته‌ها مؤثر است.

۳. طبقه‌بندی طرح و نقش در دستبافته‌های عشاير بلوچ

همان اندازه که از گذشته تاکنون باورهای ماوراء الطبیعه و استفاده از طلسما و تعویذ در زندگی مردم سیستان و بلوچستان کاربرد داشته، تصاویر نیز به همان اندازه در این منطقه دارای قدرت صیانت و حفاظت بوده است. بنابراین آنان برای حفاظت خود و برای بیان بیم و امیدهای خویش تصاویری نمادین بر دستبافته و دیگر اشیاء کاربردی در زندگی روزانه استفاده کردند. برای آنکه بتوان به چگونگی استفاده از نقش‌مایه‌های طلسما و تعویذ بر روی دستبافته‌ها پرداخت نیاز به شناخت نقوش و استخراج معانی آنهاست. با توجه به گستردگی نقوش و برای رسیدن به نتیجه مطلوب، رایج‌ترین و پرکاربردترین نقوش بررسی و تحلیل شده است. برای رسیدن به این مهم، نقوش به شش دسته؛ نقوش هندسی، نقوش گیاهی، حیوانی، انسانی و اشیاء روزمره و کاربردی تقسیم شد(جدول ۱).

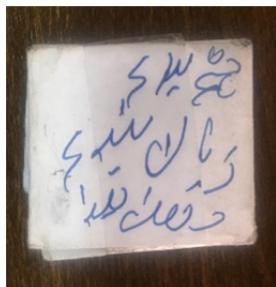
جدول ۱. طبقه‌بندی طرح و نقش در دستبافته‌های عشاير (نگارندهان)

شکل نقوش	انواع نقش‌مایه	
مثلث	نقوش هندسی	۱
لوژی		
امپند	نقوش گیاهی	۲
ماهی		
مار	نقوش حیوانی	۳
چشم		
دست	نقوش انسانی	۴

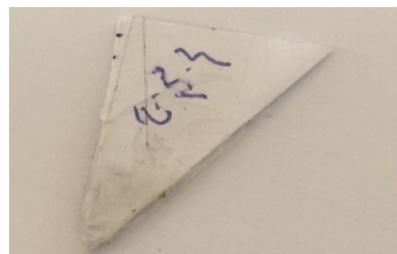
دودنی	نقش‌مایه‌های برگرفته از اشیاء کاربردی و روزمره	۵
شانه		
گوشواره		
بازویند		

۱.۳ انواع نقش‌مایه‌های هندسی

نقش‌مایه‌های هندسی از گذشته تاکنون در بیشتر هنرها کاربرد دارد، با این وجود برخی از این نقوش و تکرار آنها بیانگر معانی مختلفی است. در بیشتر دستبافت‌های بلوج اشکال مثلث و لوزی کاربرد بیشتری نسبت به دیگر اشکال دارد. رواج این اشکال می‌تواند برگرفته از تعویذ یا به زبان بلوج‌ها تائیت‌های (Taiet) عشاير بلوج باشد زیرا در میان این مردمان، نقوش مثلث و مربع کاربرد زیادی دارد (تصاویر ۴ و ۵). تائیت کاغذی مملو از نوشته‌های رمزگونه به حروف ابجد است که به اشکال مربع، مثلث یا لوزی پیچیده می‌شود و شکل مثلثی تائیت در میان این قوم رواج بیشتری داشته است (علل بی‌بی، تابستان ۱۴۰۱، سراوان، آسپیچ).

تصویر ۴. تائیت مربعی شکل (نگارندگان)

تصویر ۵. تائیت مثلثی شکل (نگارندگان)

۱.۱.۳ مثلث

از جمله رایج‌ترین نقوش استفاده شده در دستبافت‌های منطقه سیستان و بلوچستان، مثلث است (جدول ۲). این نقش‌مایه علاوه بر آنکه بر روی دستبافت‌ها به وفور استفاده می‌گردد، بر روی سفال‌های باستانی این منطقه نیز بسیار دیده شده است (سید سجادی، ۱۳۸۶: ۵۴۶). مثلث می‌تواند معانی گوناگونی چون بارش باران، مسخرساختن نیروهای طبیعی، رونق مجدد کشاورزی داشته باشد. حصوری اذعان دارد هر زمان کشاورزی رونق یافت، قالیافی ضعیف گشته (حصوری، ۱۳۷۱: ۸) و یا به نوعی در سال‌هایی که زمین‌ها خشک می‌شدن، توجه به هنرهای صناعی و قالی‌بافی افزایش می‌یابد. بتایرین، هنرمندان این صنعت (بافندگی) به تبعیت از جامعه به دنبال راهی برای خروج از این شرایط بودند؛ و با استفاده از نقوشی که بیانگر باروری و حاصلخیزی بود سعی بر خروج از این بحران داشتند. همچنین نقوش استفاده شده بر قالی‌های سیستان که متشکل از زنجیرهای مثلث است -که یکی رو به بالا و یکی رو به پایین قرار گرفته- را بیان‌کننده نوعی تعویذ و طلس، برای باروری و حاصلخیزی تلقی کرده‌اند (موسوی حاجی و پیری ۱۳۸۸: ۷۷. پرهام ۱۳۷۸: ۴۳) نیز سه‌گوش‌های پیوسته در دستبافت‌ها را نشانی از کوهسار دیده که به مانند منبع و نگهدارنده آب‌های زمین است. همچنین «سه‌گوش‌های پیوسته شطرنجی که از تلفیق دو نماد آب فراهم می‌آید در زمرة نمادهای مضاعف است که نیروی سحر نگاره را دو چندان می‌سازد».

باتوجه‌به آن که در میان این قوم تائیت‌های مثلثی شکل برای دفع ارواح پلید و چشم‌بد است، عقیده دیگر می‌تواند مبتنی بر این باشد که مثلث با توجه به شکل تیزی که دارد، حالت تعرض گونه و تهاجمی پیدا می‌کند و به نظر می‌رسد با توجه به تائیت‌ها در باور بلوچ این نقش بیشتر بیانگر دوری از ارواح خبیثه و گریز از دشمنان است. وسترمارک (۱۳۹۹: ۸۴) نیز اذعان دارد نقش چشم بیشتر به شکل مثلث ارائه شده است. گاه یک چشم کوچک در بیرون هر رأس مثلث یا به شکل‌های دیگر برای چشم زخم به کار برده می‌شد. البته این نقش با توجه به قدمت آن و جایگاه آن در دستبافت‌ها می‌تواند بیانگر باروری نیز باشد؛ ولیکن می‌توان به دیده تردید به آن نگریست و به جایگاه نقش در دستبافت و کاربرد روزمره آن نیز توجه کرد.

جدول ۲. نقش مثلث در حاشیه قالی سیستان (نگارندگان)

معنا و مفهوم نقش	تصویری از نقش مورد نظر در دستبافت	نقش مایه
باروری و حاصلخیزی؛ دفع نیروهای شر		مثلث

فرش عشاير سیستان از مجموعه شخصی (نگارندگان)

۲.۱.۳ لوزی

از جمله نقش‌مایه‌های پرکاربرد دیگر لوزی و مریع است، این نقوش علاوه بر دستبافته‌ها در طلسم و تعاویذ نیز استفاده بسیار داشته است. لوزی می‌تواند نماد چشمی باشد که به همه جا می‌نگرد و یا نماد پیروزی باشد (هال، ۱۳۸۳: ۱۶). باور دیگر بر آن است نقش دو لوزی قفل شده در یکدیگر در طلسم و تعاویذ، نقش دورکنندگی ارواح خیشه و دورنگاه‌داشتن چشم بد را داشته است (شیرانی ۱۳۸۸: ۲۷). البته وسترمارک (۱۳۹۹: ۸۴) دو مثلث متقاطع همراه با پیکرهای گرد و کوچک در مرکز آن را نمادی از چشم می‌داند؛ ولیکن به صورت کلی با توجه به شکل تعاویذ رایج در میان قوم بلوج می‌توان استفاده این نقوش توسط این قوم را برای دوری از ارواح شرور تأکید کرد. با این وجود در اینکه لوزی و نقوش تکرار شونده همیشه حالت تعویذی داشته می‌توان تردید کرد (جدول ۳).

جدول ۳. استفاده از نقش لوزی در گلیم بلوجی (نگارندگان)

معنا و مفهوم نقش	تصویری از نقش مورد نظر در دستبافت	نقش مایه
دورکننده ارواح خیشه و چشم بد و پیروزی		لوزی

فرش منطقه سرحد، مجموعه شخصی (نگارندگان)

۲.۳ انواع نقش‌مایه‌های گیاهی

شاخه‌ای از نقش‌مایه‌های دستبافت‌ها، نقوش گیاهی است. بر اساس میزان به کارگیری نقوش این گروه اسپند جایگاه ویژه‌ای در دستبافت‌ها دارد. درخت زندگی و نخل نیز در برخی دستبافت‌ها مشاهده می‌شود، لذا با توجه به فراوانی اسپند در دستبافت‌ها و جایگاه طلس‌می آن در زندگی روزانه به این نقش‌مایه پرداخته می‌شود.

۱.۲.۳ اسپند (اسفند)

از رایج‌ترین نقش‌مایه‌های گیاهی در دستبافت‌ها اسپند است و می‌توان آن را از جمله پرکاربردترین گیاهان در طلس و تعویذ در میان ایرانیان دانست. نام این گیاه خودرو که در زمین‌های کویری می‌روید، از واژه سپته (Spenta) در اوستا گرفته شده است. معنای آن در زبان پهلوی، افزونیک یعنی مقدس و برکت دهنده است (Reichelt 1911: 270). هینینگ (1891: ۶۰۷) نیز معتقد است در عهد باستان مردمان ایران، اسپند را در زمرة گیاهان مقدس درنظر می‌گرفتند و برای آن نیرویی آسمانی متصور بودند.

برای دور کردن چشم بد و به نوعی چشم زخم این گیاه را از گذشته تاکنون در آتش ریخته تا دود کند و دود آن را به اطراف می‌پراکند. کریستی (1384: ۱۹۷) نیز دود را از جمله مواردی می‌داند که حافظ کودک از ارواح خبیث است. اسپند را با آداب خاص و شیوه‌های مختلف برای درمان دردها، بیماری‌ها و چشم زخم استفاده می‌کردند. و از پرکاربردترین آنها خال‌گذاری و اسپند‌گردانی بوده است. در میان قوم بلوج نیز امروزه برای دور کردن ارواح خبیث اسفند دود می‌کنند، همچنین برای آنکه کودک از آسیب چشم بد دیگران، شیاطین و اجهنه در امان بماند، بر پیشانی وی زاج (Alum) یا اسپند می‌کشند (صاحبہ با شفقی، پاییز ۱۴۰۱، هیرمند) که خال‌گذاری نامیده می‌شود. زیرا باور بر این دارند که چشم سور، همان دانه اسپند است که هنگامی که می‌سوزد، همان بلا بر سر چشم بدنظران و چشم‌تنگان می‌آید. دودکردن اسپند برای هرگونه دفع شر، چشم‌زخم و بیماری از گذشته تاکنون در بیشتر نقاط ایران کاربرد داشته است. لذا استفاده و رواج نقش این گیاه بر روی فرش می‌تواند به دلیل کاربرد و ارزش آن در فرهنگ عامه باشد. بنابراین به دلیل جایگاه این گیاه در بین عوام، بافندگان نیز از این نقش برای چشم‌زخم و دفع نیروهای شر استفاده کرده‌اند. نقش گیاه اسپند که دارای پنج برگ سپید است در جدول ۴ بر حاشیه و متن قالی‌ها مشاهده می‌گردد.

جدول ۴. نحوه استفاده از نقش مایه اسفند در قالیچه های منطقه (نگارندگان)

معنا و مفهوم نقش	متن قالیچه	حاشیه قالیچه	نقش اسفند در دستبافت	نام:
برای دوری از نیروهای شر و چشم زخم				(تصویری ۱۳۷۱:۱۱۷)

۳.۳ انواع نقش مایه های حیوانی

سومین شاخه از نقوش، نقش مایه های حیوانی است. حیوانات در گذشته جایگاه مهمی در باورهای مردمان داشتند و برخی بیانگر باروری و حاصلخیزی و بعضی بیانگر خشکی و مصیبت شناخته می شدند. در نقش مایه های حیوانی که کاربرد طلسمی یا تعویذی در میان عشاير بلوج دارد فراوانی نقوشی چون مار، ماهی و عقرب بیش از دیگر نقوش است که در ذیل شرح داده می شود.

۱.۳.۳ مار

اسفندیاری (۱۳۸۴: ۴۷) اشاره دارد در روایات اساطیری مار نماد و نشانه باروری بوده است. هم چنین آورده اند یکی از صورت هایی که پریان در افسانه ها به خود می گیرند، صورت مار است. این پریان در حالت مار، افسون، ادوات سحر را به قهرمان می دهند و بی واسطه به وی کمک نکرده و تغییری ایجاد نمی کنند (جهازی و آتشی ۱۳۸۱: ۸۰-۸۱). مار از جمله حیواناتی است که گاه در جایگاه طلسم در این منطقه استفاده می شود. در صحاری بلوجستان مارهای سمی فراوانی وجود دارد و باعث ترس و دلهز مردم آن منطقه می گردد. به همین

جهت است که نقش‌هایی مانند مار، پیچک و کله سیاه مار در این منطقه مشاهده می‌شود (بیهقی، ۱۳۶۵: ۴۶۱). توتم سیاه مار را از جمله توتم‌های مهم این قوم می‌دانند که بیانگر ترس و امید، مرگ و زندگی، مردانگی و زنانگی است (رئیسی ۱۴۰۱: ۲۰۶). اهمیت مار به شکل‌های گوناگون در نزد این قوم مشاهده می‌گردد؛ آنها اعتقاد دارند کسی که صاحب فرزند نمی‌شود مار مرده‌ای را کف دست بگیرد صاحب اولاد می‌شود (ریگی ۱۳۹۹: ۳۴). لذا نقش‌مایه مار نیز برای آنان همان اهمیت را داشته است. از آنجا که این اقوام برای تصاویر نیز نیروی زیادی قائل بودند، برای باروری و زایش از این نقش در بسیاری از اشیاء روزمره استفاده می‌کردند (جدول ۵).

جدول ۵. کاربرد نقش مار در قالی

معنا و مفهوم نقش مایه	تکرار نقش مایه در دستبافته	نقش مایه بافته شده	شکل طلسمی	ردیف
لذت زنی				۵

گلیم منطقه سرحد(نگارندگان)

(نگارندگان) (۶۴: ۱۳۸۷) (تناولی)

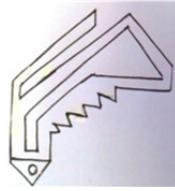
۲.۳.۳ ماهی

از جمله نقوش حیوانی پرکاربرد در قالی سیستان و بلوچستان، ماهی است. این نقش در سفال‌های باستانی شهر سوخته نیز استفاده شده و از نقوش پرکاربرد در نقش فرش نیز است. در طرح هراتی یا ماهی درهم در فرش، ماهی از جمله نقش‌مایه‌های اصلی است، که حصوری اذعان دارد ریشه در آیین مهر دارد. «اساس طرح، نقش ماهی و نقش چهره انسانی (مهر) است. در دگر گشتی این طرح در دوره اسلامی دو ماهی به دو یا چهار برگ و چهره انسانی به گل - معمولاً هشت پرگرد - تبدیل می‌شوند» (حصوصی ۱۳۸۱: ۴۳-۴۵).

لذا با توجه به آیین باستانی

زرتشت در ایران و همچنین با ارجاع به آنکه برخی، منجیان دین زرتشت(سوشیانس‌ها) را از دریاچه کیانسه (هامون) دانسته‌اند، حضور نقش ماهی در این منطقه که ریشه در این آیین داشته باشد بعید به نظر نمی‌رسد. قدس و اهمیت دریاچه کیانسه و کوه اوشیدا باعث می‌گشت هر ساله زائران زیادی از سراسر ایرانشهر به سیستان روی آورند. از این رو از طریق راه اصلی خراسان، کرمان و جلگه سند به سوی سیستان می‌شافتند(بویس ۱۳۷۷: ۳۹۹). بنابراین با توجه به نقش ماهی در اوستا و پیشینه این منطقه، نقش ماهی در این استان از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده است. این نقش همچنین نماد برکت و باران‌خواهی است. نمونه آشکار استفاده از نقش ماهی در طرح سراسری ماهی درهم، توالی و تکرار تولید مثل ماهی را به یاد می‌آورد که نماد باروری و زندگی است(جلیلیان و احمد پناه ۱۳۹۱: ۱۰). فُکر(Fokker) (۱۹۷۳: ۲۶)، تکرار این نقش را بیانگر سلامتی، خوشبختی و تعداد زیاد فرزند، توانایی کار و قانون قبیله می‌داند. با لحاظ آنکه مردمان منطقه سیستان و بلوچستان، دامدار و کشاورز بودند و حضور آب برای آنان از اهمیت زیادی برخوردار بود. نقش ماهی می‌تواند به معیشت و زندگی این مردمان نیز اشاره کند(جدول ۶).

جدول ۶: نقش ماهی استفاده شده در فرش منطقه (نگارندگان)

معنا و مفهوم نقش مایه	نکار نقش مایه در متن فرش منطقه	طرح خطی نقش مایه	نقش مایه باقته شده	شكل طلسی	ردیف
بَلْ وَ زَيْنَهُ وَ بَلْ زَيْنَهُ وَ عَمَرْ زَيْنَهُ					(تناولی، ۱۳۸۷: ۶۴)

بازنمایی باورهای ماوراءالطبیعی در دستبافت‌های ... (ساحل عرفانمنش و دیگران) ۲۳۳

ماهی علاوه بر زایش بر عمر طولانی نیز تأکید داشته و اعتقاد بر آن بوده که استفاده این نقش بر روی هر شیئی به صاحب آن عمر طولانی عطا می‌کرده است (جلیلیان و احمد پناه، ۱۳۹۱: ۱۰) (تصویر ۶).

تصویر ۶. نقش ماهی در هم استفاده شده در متن فرش منطقه (نگارندگان)

۴.۳ انواع نقش‌مایه‌های انسانی

از جمله نقش‌مایه‌های موجود در دستبافت‌ها، نقوشی است که به اعضای بدن آدمی و گاه به بدن انسان اختصاص یافته است. همچنین گاه مشاهده می‌گردد که تمامی بدن نیز به صورت آدمک مجسم گردد ولیکن از آنجا که از جمله فراوان‌ترین نقش‌مایه‌های انسانی که دستبافت‌ها به وفور استفاده می‌شود نقش دست (پنجه) و چشم است، به این دو مورد پرداخته شده است.

۱.۴.۳ پنجه دست یا خمسه

نقش و پیکرهای از دست انسان که از مج تا سر پنج انگشت است، خمسه نامیده می‌شود. این نقش، از جمله نقوشی است که سابقاً دیرینه‌ای دارد، از تصاویر دست در غارها گرفته تا استفاده از این نقش در بین النهرین، این نقش اصولاً برای حفاظت از چشم بد استفاده می‌شده است (موسی‌پور ۱۳۹۱: ۱۵۵). به صورت کلی می‌توان گفت انسان‌ها برای عدد ۵ خاصیت جادویی و توان ویژه‌ای قائل بودند. همچنین در زندگی روزانه این شکل، ضد چشم بد، شر و افسون به حساب می‌آمد (تصویر ۷). عدد پنج و مضارب آن، در برخی از جوامع در میان مسلمانان نیز ضد چشم بد محسوب می‌شود (وسترمارک ۱۳۹۹: ۶۹-۷۰). در برخی جوامع

روی بسیاری از اشیاء برای محافظت از آن شیء نقش پنجه را بر گلیم و قالی و سفال و جز آن می‌کشیدند تا آنها را از آسیب دور سازند. با این وجود وسترمک اذعان دارد این مواردی که در گذشته حالت جادویی و چنین خصوصیتی داشته است، امروزه به صورت نقش تزئینی درآمده است (همان: ۷۴). پنجه دست که همان نقش دست انسان است در قالی‌های گل پنجه‌ای با تغییر در نقش با قالب گلدان درآمده و در قالی‌های جانمایی شکل دست است (جدول ۷)، در قالی‌های منطقه سیستان و بلوچستان مکرراً مشاهده می‌گردد (نعمت شهریابکی: ۱۳۹۳: ۱۳۲). این نقش گاه به عنوان تدابیری در برابر چشم زخم قلمداد می‌گردد. در برخی نواحی استان سیستان و بلوچستان برپایه سنت‌ها در برابر چشم بد، پنج انگشت دست را بازمی‌کنند و می‌گویند: پنج در چشمان. در اعصار کهن نیز «برای استفاده از انگشتان دست به منظور دفاع در برابر چشم زخم، ارزشی جادویی قائلند» (وسترمارک، ۱۳۹۹، ۶۹). همچنین از آن، گاه به ید فاطمه/دست فاطمه با نام‌های «مخمسه، خمسه، خُمسه» نیز یاد می‌شود (Mac culloch 1913, 495).

خمسه در نزد شیعیان بیانگر دست حضرت عباس است، که دلالتی جدید در سنت اسلامی است و اصولاً به شکل پنجه‌ای فلزی بالای علم‌ها مشاهده می‌گردد (موسی‌پور: ۱۳۹۱: ۱۵۶). با این وجود با توجه به جایگاه پنجه در دستبافت‌ها و باورهای عشاير بلوچ، این نقش بیشتر به جهت دوری از چشم بد و چشم زخم استفاده شده است.

تصویر ۷. نقش خمسه با کاربردهای تزئینی و تعویذی (وسترمارک: ۱۳۹۹: ۷۱)

جدول ۷. نقش‌مایه دست در قالیچه‌های عشاير سیستان و بلوچستان (نگارندگان ۱۴۰۱)

معنا و مفهوم نقش	فرش گل پنجهای	نقش‌مایه دست در فرش گل پنجهای	شكل طلسی	ردیف
بیانگر دوری از چشم بد، چشم زخم، دست حضرت فاطمه و پنج اصل اساسی دین				

۲.۴.۳ چشم

چشم یا «چم» (Cham) در زبان بلوچی، از جمله نقش‌مایه‌های پرکاربرد در گلیم‌های استان سیستان و بلوچستان است (جدول ۷). هال (۱۳۸۳: ۲۲۸) اذعان دارد این نقش که برای درک بصری به کار می‌رود بیانگر درک عقلانی است و در جایگاه طلسی حافظتی کاربرد دارد. برخی معتقدند ترسیم نقش چشم، تأثیرات سوءچشم دیگران یا چشم‌زمزم را خشی می‌کند. چشم در مناطق بسیاری به عنوان دورکننده بلا شناخته می‌شود. بروس میت فورد (۱۳۸۸: ۸۳)، می‌گوید طلسی به شکل چشم، نگاه‌های بد، چشم شیطان را که به دنبال اهداف بد است، منحرف می‌کند. در ایران نیز برای در امان ماندن از چشم بد دیگران، هرآنچه برایشان بالرزش بوده یا کارهای خاص را از چشم افراد تنگ‌نظر به دور نگه می‌داشتند و چون اطمینان نداشتند که می‌توانند در این امر موفق شوند، آنچه برایشان مهم بود را با تعویذ و طلسی محافظت می‌کردند (ماسه ۱۳۵۷: ۶۳). در برخی مناطق تنها تصویر چشم انسان نبود که اهمیت داشت بلکه آنها گاهی با خشکاندن مردمک چشم گوسفتندی که قربانی کرده بودند و استفاده از مهره در کنار آن و وصل کردن به لباس فرد وی را از آسیب در امان نگه می‌داشتند (تفییسی ۱۳۳۳: ۳۴-۳۵). بنابراین این عقاید باعث شده تا نقش‌مایه‌های متنوعی از چشم را بافندگان فرش‌های عشايری در دستبافته‌های منطقه استفاده کنند (جدول ۸).

جدول ۸ دو نمونه طرح چشم استفاده شده در گلیم منطقه (نگارندگان)

معنا و مفهوم نقش مايه	جزئياتی از نقشمايه چشك	تصویر نقش مايه در گلیم	ردیف
چشم زخم و طلسه حفاظتی			۸
	گلیم منطقه سرحد (نگارندگان)	گلیم منطقه سرحد (نگارندگان)	

۵.۳ نقش مايه هایی برگرفته اجسام و اشیاء کاربردی

آخرین گروه از میان نقوش موجود، نقوشی است که باز تولید اشیاء روزمره است. از آنجا که این گروه در هیچ یک از قسمت های مذکور نمی گرفت به صورت مجزا به آن پرداخته شد. فراوان ترین نقش در میان نقوش برگرفته از اشیاء کاربردی، دودنی، گوشواره، شانه و بازو بند است، که به نقش و معنای آنها در دستبافت ها پرداخته می شود.

۱.۵.۳ دودنی (doodni)

یکی از روش های دور کردن چشم زخم با اسفند، ساخت طلسه به کمک دانه های آن است. به کمک چند رشته نخ که از دانه های اسپند عبور داده می شود، بر حسب سلیقه، طلسه هایی درست می کنند و بر ورودی بسیاری از مکان ها آویزان کرده تا دور کننده بلا، چشم بد و بخشندۀ فراوانی و برکت باشد (ذکایی، ۱۳۴۷: ۳۱-۳۲). این شیء ساخته شده با دانه های اسپند را دودنی می گویند. دودنی ها در سیستان و بلوچستان اصولاً مثلثی شکل است که آویزهایی نیز دارد. دودنی را عموماً در آغل گوسفندان، اتاق های نشیمن، سردر خانه ها، در کشتزارها آویزان می کنند تا آفت و گزند را از احشام و غلات، خانه و اعضای خانواده دور کند. همچنین علاوه بر خاصیت دفع شر، برای جذب فراوانی و برکت و سلامتی نیز به کار می رود. این نقش که در میان مردمان این منطقه بسیار کاربرد دارد و به دلیل کاربرد زیاد و نقش مهم آن در چشم زخم، در دستبافت ها رایج شده است (جدول ۹).

جدول ۹. استفاده از نقش مایه دودنی در دستبافت‌های منطقه (نگارندگان)

معنا و مفهوم نقش مایه	شکل در دستبافته	شکل طلسمی	تصویر
دفع نیروهای شر و جلوگیری از چشم‌زخم			تصویر

۲.۵.۳ گوشواره

از جمله نقوشی که در زیر مجموعه اشیاء کاربردی و روزمره قرار می‌گیرد و در دستبافت‌های بلوج استفاده می‌شود نقش گوشواره است. شکل قدیمی گوشواره در دستبافت‌های این قوم، مثلثی است که از آن زنگوله‌های کوچکی آویزان است. در اکثر مناطق ایران، از جمله دست‌ساخته‌های فلزی که برای دور کردن شر و چشم‌بند استفاده می‌شود، زنگوله آویخته شده است. خطیبیزاده (۱۳۸۹: ۹۰) معتقد است این زنگوله‌ها به دلیل صدایی که ایجاد می‌کرده، ارواح بد را دور می‌کرده و اعتقاد بر آن بوده که در دفع چشم زخم نیز مؤثر است. لذا خلخال را نیز که از سوراخ‌های آن چیزهایی آویزان می‌کنند، جهت رفع چشم زخم می‌دانند. درویشی (۱۳۸۰: ۲۵) نیز اذعان دارد خلخال بیانگر بقایای همین کاربرد در مناطق جنوب است. با توجه به ارجاعاتی که شد و به دلیل آنکه گوشواره‌های مورد نظر نیز دارای آویزهایی است که تولید صدا می‌کند، می‌توان گفت چنین کاربردی در زندگی مردم بلوج داشته است. گوشواره با صدایی که ایجاد می‌کرده، ارواح بد را دور می‌کرده است. به علاوه در هدایای عروسی گاهی به نوعرسان گوشواره‌های قدیمی که جمک (Jamak)^۱ نام دارد هدیه می‌دهند (جدول ۱۰) و جایگاه ویژه‌ای برای مردمان آن نواحی دارد (مصاحبه با راضیه ریگی، بهار ۱۴۰۱، زاهدان). آنها بر این اعتقاد هستند که این گوشواره‌های قدیمی که به نوعرسان هدیه داده می‌شود برای جلوگیری از چشم‌زخم است. حضور این نقش در دستبافت‌ها با توجه به آنکه این شیء در

هدایای عروس بوده، احتمالاً بیانگر چشم‌زخم و جلوگیری از آسیب به وصلت وارد شده است. با توجه به این اعتقاد، این نقش توسط بافندگان در دستبافته‌های این منطقه بافته شده است (جدول ۱۰)

جدول ۹. نقش گوشواره بر دستبافته‌های عشاير سیستان و بلوچستان (نگارندگان)

معنا و مفهوم نقش‌مایه	شکل در دستبافته	شکل طلسی	ردیف
تمایل به ازدواج، دفع ارواح خبیث و نیروهای منفی			۷

(جزئیاتی از فرش سیستان(نگارندگان))

۳.۵.۳ شانه

از دیگر نقوشی که کاربرد روزمره دارد، نقش شانه است. این نقش در دستبافته‌های این منطقه در میان اقوام مختلف به‌وفور دیده می‌شود. نقش شانه عموماً در رابطه با تولد و ازدواج به کار می‌رود. این نقش را برخی محققان حافظ تولد و ازدواج در مقابل چشم بد دانسته‌اند (بهارلو و چیتسازیان ۱۳۹۱: ۱۱). همچنین با توجه به آنکه نقش شانه از جمله اشیائی است که برای آرایش عروس و آماده شدن وی کاربرد دارد، حضور این نقش در دستبافته‌ها می‌تواند بیان‌گر ازدواج و به نوعی بخت‌گشایی نیز باشد (جدول ۱۱).

جدول ۱۰. نقش شانه در دستبافته (نگارندگان)

معنا و مفهوم نقش‌مایه	شکل در دستبافته	شکل طلسی	ردیف
تمایل به ازدواج، دوری چشم بد از ازدواج و فرزندآوری			۱

(خورجین، منطقه سرحد(نگارندگان))

۴.۵.۳ بازویند

این نقش را اصولاً در سراسر قالی استفاده می‌کردند و به آن بازویندی می‌گفتند(جدول ۱۲). نقش بازویند همان طور که از نام آن مشخص است برگرفته از شی‌ای است که به بازو بسته می‌شود. گستردگی آن در میان مردان بسیار زیاد بوده و برای ازدیاد و افزایش قدرت از آن استفاده می‌شود. نقوش متنوعی با توجه به کاربرد بر روی آن منقش می‌شده که معروف‌ترین و پرکاربردترین بازویندها دارای نقش شیر والشمس بوده و عموماً علاوه بر پهلوانان، رمالان، اشخاصی که به دنبال دریافت قدرت بیشتری بودند به بستن چنین بازویندی تشویق می‌کردند (تناولی ۱۳۸۷: ۷۱).

جدول ۱۲. نقش بازویند بر دستبافت‌های عشاير سیستان و بلوچستان (نگارندگان)

معنی و مفهوم	قالیچه بازویندی	نقش‌مایه بافته شده در فرش	شكل طلسی	شكل واقعی	دستباف
قررت، پنهانی از شمشیر					بازویند

بازویند علاوه بر آنکه بیانگر قدرت بوده، استفاده از بسیاری اشیای فلزی چون سکه، بازویند، گوشواره را نیز بیانگر دفع شر دانسته‌اند. به‌نظر می‌رسد به دلیل قداستی که فلز در اساطیر داشته و شاید به دلیل جنس آن که مستحکم است، دست‌ساخته‌های فلزی در تعویذ و طلسی کاربرد بسیار دارد. قزوینی(۱۳۶۱: ۱۹۲) نیز اشاره می‌کند که افزایش قدرت باعث آن می‌شود شخص از چیزی نترسد، لذا کابرد این اشیاء در این زمینه گسترده می‌گردد. می‌توان گفت با توجه به آنکه بسیاری از تعاوید نیز در میان این قوم به بازو بسته می‌شود و با توجه به نقش و جایگاه فلز، این نقش‌مایه در دستبافت‌ها بیش از آنکه بیانگر قدرت باشد، به دفع شر و چشم‌زخم اشاره دارد.

جدول ۱۱. انواع نقوش و معنا و مفهوم آنها در دستبافته‌ها (نگارندگان)

نام نقش‌مایه	
معنای نمادین نقوش	
باروری و حاصلخیزی و دفع نیروهای شر	مثلث
دور کننده ارواح خبیثه و چشم بد و پیروزی	لوزی
برای دوری از نیروهای شر و چشم زخم	اسپند
برکت، باروری، زایش و باران‌خواهی و عمر زیاد	ماهی
باروری، برکت	مار
چشم زخم و طلسمندی	چشم
بیانگر دوری از چشم بد، چشم زخم، دست حضرت فاطمه و حضرت عباس	دست
دفع نیروهای شر و جلوگیری از چشم‌زمزم	دودنی
تمایل به ازدواج، دوری چشم بد از ازدواج و فرزندآوری	شانه
تمایل به ازدواج، دفع ارواح خبیث و نیروهای منفی	گوشواره
افزایش قدرت، جلوگیری از چشم‌زمزم	بازویند

با توجه به جدول ۱۳ می‌توان گفت باور به نیروهای ماوراء‌الطبیعی و اسطوره‌ای قوم بلوج همچنان بر دستبافته‌های آنان مشاهده می‌شود. در بین معانی نمادین نقوش، فراوانی مفهوم چشم زخم بیش از دیگر مفاهیم است. وسترمارک نیز به این موضوع اشاره می‌کند که گستردگی‌ترین باور در جهان، باور به چشم بد و جن است (وسترمارک ۱۳۹۹، ۶۵). چشم زخم فقط مربوط به اقوام خاص یا زمان و مکان خاصی نیست، چه قبل و چه بعد از اسلام رواج داشته است. در کلام اسلامی نیز، سحر و جادوی سیاه را نهی کرده ولیکن در برابر تعاوید تسامح نشان داده است (روسکا و دیگران ۱۳۸۷: ۵۹). از آنجا که هر لحظه امکان گزند از نظر دیگری وجود دارد، برخی اقوام مانند، قوم عشاير بلوج در دستبافته‌ها که از جمله کاربردی‌ترین هنرهای صناعی است، بر فرش و گلیم پهنه شده در خانه این اشکال را بافته تا این گزند در امان باشند.

۴. نتیجه‌گیری

دستبافته‌ها از جمله تولیدات بومی عشاير بلوج است که قدمت دیرینه‌ای دارد. بررسی دستبافته‌های عشاير بلوج نشانگر آن است که اعتقادات و باورهای این قوم را می‌توان در دستبافته‌های آنها مشاهده کرد. این دستبافته‌ها علاوه بر آنکه به عنوان یک شیء، در زندگی

روزمره کاربرد داشته‌اند، منقش به اشکالی شده‌اند که بیانگر معانی عمیق و پر رمز و راز هستند. استفاده از این اشکال بر روی دستبافت‌ها بیش از آنکه مایه تزئین دستبافت‌ها باشد، هویت آن اثر را شکل داده است. زیرا در این پژوهش نشان داده شد، نقوش روی این دستبافت‌ها بیانگر آرزوها، باورها، اندیشه و تفکرات آن قوم است که گاه حالت طلسما و تعویذ پیدا می‌کند. استفاده از نقوش طلسماً گون در دستبافت‌ها بیانگر جایگاه این باور و اندیشه در میان این قوم و رابطه‌ای است که باورهای آن منطقه و نقوش موجود دارد.

قوم بلوج از جمله اقوامی است که به دلیل زندگی در شرایط سخت و محیط بیابانی و بلاهای بسیاری که در آن منطقه وجود دارد برای غله بر سختی و مشقات زندگی دست به دامان نیروهای ماورائی شده است و بدین منظور نه تنها اشیاء و اشکالی خلق کرده که حافظ آنان در برابر این بلاها باشد بلکه از این اشکال بر تولیدات بومی و روزمره چون دستبافت‌ها نیز استفاده کرده؛ زیرا معنا و قدرتی نمادین برای آنها در نظر گرفته است. با ارجاع به نقوش استفاده شده در دستبافت‌ها می‌توان گفت باورهای ماوراءالطبیعی و اساطیری که بیانگر باروری، دوری از گزند نیروهای شر و چشم بد است از جمله مضامین موجود بر دستبافت‌ها است. به‌نظر می‌رسد با توجه به فراوانی مفهوم و مضمون چشم زخم، آنچه بیش از دیگر نقوش در میان این قوم باقیمانده است، نقوشی است که به چنین مفهومی ارجاع می‌دهد. از گذشته تاکنون چشم بد و نیروهای شر، بیش از دیگر عوامل، عامل مخرب و نابودکننده بوده و به نوعی نگاه و نظر انسان را عامل گزند بیشتر بلاها دانسته‌اند. در پژوهش مذکور نیز نشان داده شد رابطه‌ای تنگاتنگ میان این باورها و نقوش رایج در دستبافت‌ها وجود دارد.

پی‌نوشت

۱. گوشواره‌هایی به شکل جمجمه انسان را جَمک می‌نامند.

شیوه ارجاع به این مقاله

عرفان منش، ساحل، نعمت شهریابکی، ابوالقاسم & عزیزی، حسن. (۱۴۰۲). بازنمایی باورهای ماوراء الطبيعی در دستبافت‌های عشاير بلوج. *تحقیقات تاریخ اجتماعی*, (۱)، ۱۳؛ doi: 10.30465/shc.2023.43289.2431

کتاب‌نامه

- اسفندياري، صبا(۱۳۸۴)، جلوه‌گری نقوش در هنرهای سنتی ايران، مشهد: نور حکمت.
- بروس ميت فورد، ميراندا(۱۳۸۸)، فرهنگ مصور نمادها و نشانه‌ها در جهان، ترجمه ابوالقاسم دادر و زهرا تاران، تهران: شادرنگ
- بهارلو، عليرضا، چيت‌سازيان، اميرحسين(۱۳۹۱)، نقش‌مايه‌ها و مفاهيم مرگ و حيات در بستر بافت‌های تركي آنانولي، كتاب ماه هنر، ش ۱۶۶.
- بويس، مري(۱۳۷۷)، چكيله تاریخ زرتشت، ترجمه همایون صنعتی‌زاده، تهران: نشر صفى علیشاه.
- بيهقى، حسينعلی(۱۳۶۵)، هنر و فرهنگ قوم بلوج، فصلنامه هنر، ش ۱۰.
- پرهام، سيروس (۱۳۷۸)، جلوه‌های اساطيری و نمادهای نخستین در قالی ايران، نشر دانش، س ۱۶، ش ۱.
- تناولی، پرويز (۱۳۸۷)، طلسما گرافيك سنتی ايران، تهران: بن گاه.
- جليليان، نعيمه، احمدپناه، سيد ابورتاب(۱۳۹۱)، تأثير باورهای دينی واسطوره‌اي بر فرش‌های روستایي باف همدان، دو فصلنامه علمي - پژوهشی گلچام، س ۸، ش ۲۲.
- جهازی، ناهید و آتشی، منوچهر(۱۳۸۱)، افسانه‌های جنوب(بوشهر)، تهران: مدبرب.
- حصوري، على(۱۳۷۱)، فرش سيسitan، تهران: فرهنگان.
- حصوري، على (۱۳۷۱)، مبانی طراحی سنتی در ايران، نشر چشممه: تهران.
- خطيبي‌زاده، محمد(۱۳۸۹)، پوشش مردم هرمزگان، شيراز: ايلاف.
- خضائي، وحيد و مراثي، محسن(۱۳۹۰)، بررسی و تطبیق گرایيش به انتزاع در نقوش سفالينه‌های ايران باستان و شيوه آپ‌آرت، نگره، س ۶، ش ۱۷.
- خوارزمي، حميدرضا و توکلي، حسين‌الله(۱۳۹۶)، طلسما و طلسما شکني در فرهنگ جبال‌بارز جيرفت، دوماهنامه فرهنگ و ادبیات عامه، س ۵، ش ۱۶.
- درويشي، محمدرضا (۱۳۸۰)، دايره‌المعارف سازهای ايراني، جلد ۱، تهران: نشر ماهر.
- رضي، هاشم (۱۳۸۱)، دانشنامه ايران باستان: عصر اوستاني تا پایان دوران ساساني، جلد دوم، تهران: نشر سخن.
- روسکا، جي؛ کارا ڈ وو، بي؛ بوسورث، ا (۱۳۸۷)، مقاله طلسما در فرهنگ عربی و اسلام در دوازده‌يک، سیزده پژوهش درباره طلسما، تعویذ و جادو، ترجمه ابراهيم موسی‌پور، تهران: نشر کتاب مرجع.
- ريگي، بلال (۱۳۹۹)، گردآوري و توصيف فرهنگ عامه مردم ميرجاوه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، ايرانشهر: گروه زبان و ادبیات فارسي.
- رئيسی، محمدریاض(۱۴۰۱)، توتم سیه‌مار و تحلیل روان‌کاوانه آن در فرهنگ عامه و ادبیات بلوجي، دوماهنامه فرهنگ و ادبیات عامه، س ۱۰، ش ۴۵.

بازنمایی باورهای ماوراء الطبیعی در دستبافته‌های ... (ساحل عرفانمنش و دیگران) ۲۴۳

سید سجادی، سید منصور (۱۳۸۶)، گزرش های شهر سوخته ۱، تهران: سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری.

سید سجادی، سید منصور (۱۳۸۸)، بلوچستان باستان، زاهدان: سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان سیستان و بلوچستان.

شیرازی، روح الله (۱۳۸۸)، شهر سوخته، زاهدان: اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سیستان و بلوچستان.

شیرانی، راضیه (۱۳۸۸)، رویکردی نمادین و تصویری به طلسماهی ایرانی، دو فصلنامه نقش مايه، س ۲، ش ۳.

صابری افتخاری، عارفه (۱۳۹۲)، باور به وجود نیروی طبیعی در اشیاء در فرهنگ عامه مردم ایران(فتیشیزم - شیء باوری)، دو فصلنامه علمی - پژوهشی انسان شناسی (نامه انسان شناسی)، س ۱۰، ش ۱۷.

فریزر، جیمز جرج (۱۳۸۶)، شاخه زرین، ترجمه کاظم فیروزمند، تهران: نشر آگاه.

قووینی، ذکریا محمد (۱۳۶۱)، عجائب المخلوقات و غرائب الموجودات، تهران: نشر کتابخانه مرکزی ماسه، هنری (۱۳۵۷)، معتقدات و آداب ایرانی، ترجمه مهدی روشن ضمیر، تبریز: دانشگاه تبریز.

موسوی حاجی، سید رسول، پیری، علی (۱۳۹۰)، بررسی تطبیقی نقوش قالی سیستان با سفالهای نخودی شهر سوخته، دو فصلنامه علمی - پژوهشی گاجام، س ۵ ش ۱۳.

موسی پور، ابراهیم (۱۳۹۱)، دانشنامه جهان اسلام، به سرپرستی غلامعلی حداد عادل، ذیل مدخل «خمسه»، جلد ۱۶، تهران: بنیاد دایره المعارف اسلامی.

نفیسی، سعید (۱۳۳۳)، چهارشنبه سوری، سالنامه کشور ایران، تهران، سال نهم. نعمت شهر بابکی، ابوالقاسم (۱۳۹۳)، بررسی طلسما و تعویذ و تأثیر آن در نقش مايه های فرش های سیستان و بلوچستان، پایان نامه کارشناسی ارشد، کاشان: گروه فرش.

وسترمارک، ادوارد (۱۳۹۹)، بازماندهایی از فرهنگ دوران جاہلی در تمدن اسلامی، ترجمه و تعلیقات علی بلوباشی، چاپ دوم، تهران: فرهنگ جاوید.

حال، جیمز (۱۳۸۳)، فرهنگ نگاره ای نماد ها در هنر شرق و غرب، ترجمه رقیه بهزادی، تهران: انتشارات فرهنگ معاصر.

یعقوب زاده، آزاده (۱۳۹۲)، نقش مايه طلسما محافظه بر فرش ترکمن، کتاب ماه هنر، ش ۱۸۴. یعقوب زاده، آزاده و خزائی، محمد (۱۳۹۸)، نقش مايه های طلسما و تعویذ و حرز(مطالعه موردی: دستبافته های عشاير لر بختياری)، هنر و تمدن شرق، س ۷، ش ۲۶.

لعل بی بی (۱۴۰۱)، رسومات ازدواج و انواع تائیت در منطقه سراوان(مصاحبه منتشر نشده)، سراوان، آسپیچ. ریگی، راضیه (۱۴۰۱)، رسوم ازدواج و انواع چشم زخم در خصوص مراسم ازدواج(مصاحبه منتشر نشده)، زاهدان.

شفیقی، سمیه(۱۴۰۱)، انواع طلسم و تعویذ در خصوص صیانت از نوزاد(صاحبہ متشر نشده)، زابل، هیرمند.

- Elliad, M& Adams, CH (1987), Encyclopadia of religion. Mc Millan(vol.14), New York: Extramarc University of Alberta Libraries.
- Fokker, Nicolas (1973), ‘‘ Persian And Other Oriental Carpet For Today’ ’ , London: G.Allen and Unwin.
- Mac culloch. J.A, 1913, In Hastings, Encyclopedia of Religion and Ethics, VI.
- Henning. W. B (1891) R A Grain of Mstard, c.Ir, Vol. XV.
- Reichelt.h(1911), Avesta Reader, strassborg.
- Stinson, S.L.2006. Hunan Figurines, in: Homer, T., Jonathan and B., Mabry (eds.), desert archaeology, the Rio Nuevo Archaeology, 2000-2003, Technical Report Inc, Tucson, Arizona.